

POSTANOWIENIE

Dnia 23 grudnia 2019 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia: SA Ewa Stryczyńska (spr.)
Sędziowie: Sędzia: SA Małgorzata Micorek-Wagner
Sędzia: SA Agnieszka Ambroziak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym sprawy [...] przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie o wysokość emerytury policyjnej na skutek zażalenia [...] na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych, z dnia [...], w przedmiocie **zawieszenia** postępowania oraz zarządzenie Przewodniczącego w XIII Wydziale Ubezpieczeń Społecznych Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia [...] w przedmiocie **połączenia** spraw do łącznego rozstrzygnięcia,

postanawia

1. **Uchylić** zaskarżone postanowienie.
2. **Odrzucić** zażalenie na zarządzenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 16 lipca 2019 r. Sąd Okręgowy w Warszawie, XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych zawiesił postępowanie w sprawie dotyczącej odwołania od decyzji z 29 marca 2019 r., nr KRW [...] (*Decyzja odmowna OBP*), na podstawie art. 177§1 pkt 3¹ k.p.c.

W uzasadnieniu powyższego postanowienia Sąd I instancji podniósł, że zaskarżona decyzja o ponownym ustaleniu wysokości świadczenia została wydana na podstawie art. 13 i nast. ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2016 r., poz. 708 ze zm.) w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą z dnia 16 grudnia 2016 r. (Dz. U. z 2016 r., poz. 2270). Postanowieniem z dnia 24 stycznia 2018 r. w sprawie o sygn. akt XIU 1U 326/18 Sąd Okręgowy w Warszawie wystąpił do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem prawnym w przedmiocie zbadania zgodności zastosowanych w zaskarżonej decyzji przepisów prawnych z Konstytucją, a postępowanie to dotyczyło odwołania od decyzji w sprawie obniżenia przez organ rentowy świadczenia w oparciu o powołaną wyżej nowelizację. Sąd I instancji przywołał treść powyższego pytania prawnego i zaznaczył, że postępowanie przed Trybunałem Konstytucyjnym zostało oznaczone sygn. P 4/18. W ocenie Sądu Okręgowego, w sprawie spełnione zostały przesłanki zawieszenia postępowania przewidziane w powołanym wyżej przepisie: zainicjowano postępowanie przed właściwym Trybunałem, istnieje zależność rozstrzygnięcia sprawy cywilnej od wyniku tego postępowania, bowiem rozstrzygnięcie Trybunału jest niezbędne do orzeczenia w tej sprawie, a decyzja o wstrzymaniu biegu toczącego się postępowania jest celowa, gdyż przedmiotem rozstrzygnięcia Trybunału są kwestie dotyczące podstawy prawnej przyszłego rozstrzygnięcia w sprawie zawieszanej.

Sąd Okręgowy podkreślił, że przedstawiona w pytaniu prawnym kwestia sprzeczności przepisów wprowadzonych nowelizacją ustawy zaopatrzeniowej z dnia 16 grudnia 2016 r. z normami konstytucyjnymi nie ma charakteru oczywistego, co wyklucza odmowę ich stosowania jako niekonstytucyjnych przez sąd, zwłaszcza że taka kontrola ograniczałaby się do spraw rozpoznawanych indywidualnie i pomijała weryfikację zgodności procesu legislacyjnego ze standardami konstytucyjnymi, który zastrzeżony jest dla Trybunału. Natomiast rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego, a zwłaszcza stwierdzenie nieprawidłowości w zakresie uchwalania powołanych regulacji, uchyli konieczność prowadzenia postępowania dowodowego, określając kierunek procedowania w tego rodzaju sprawach i rzutując na ich rozstrzygnięcie.

Powyższe postanowienie zaskarżył zażaleniem odwołujący się [...], wnosząc o jego uchylenie. Odwołujący się zaskarżył także zarządzenie wydane w sprawie toczącej się w Sądzie Okręgowym w Warszawie pod sygn. akt XIII IU [...]/19, w przedmiocie połączenia sprawy o sygnaturze XIII 1U [...]/19, dotyczącej odwołania od decyzji o odmowie prawa do zaliczenia do wysługi emerytalnej okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa w pełnym wymiarze (*Odwołanie OBP*), ze sprawą o sygn. akt XIII IU [...]/18 (*Odwołanie TP*), w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod wspólną sygnaturą XIII 1U [...]/18.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący podniósł, że zawieszenie postępowania ogranicza gwarantowane mu konstytucyjnie prawo do sądu. Nadto, zdaniem skarżącego, sądy powszechne mają obowiązek, zgodnie z art. 8, ust. 2 Konstytucji RP, stosować jej przepisy bezpośrednio. Skierowanie pytania prawnego do Trybunału Konstytucyjnego a następnie zawieszenie z tego powodu postępowania w sprawie skarżącego, prowadzi do nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu sprawy co do istoty i narusza wynikające z aktów prawa międzynarodowego prawo odwołującego się do rzetelnego procesu,

Zdaniem ubezpieczonego połączenie spraw o sygn. akt XIII IU [...]/19 oraz o sygn. akt XIII 1U [...]/18 było bezpodstawne, gdyż są to sprawy odrębne przedmiotowo, w których zastosowanie znajdują różne podstawy prawne.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz zarządzenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie w zakresie w jakim dotyczyło postanowienia o zawieszeniu postępowania (OBP), natomiast zażalenie na zarządzenie o połączeniu spraw do wspólnego rozpoznania podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do kwestii zawieszenia postępowania Sąd Apelacyjny wskazuje, że przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie od decyzji Dyrektora ZER MSWiA w Warszawie, w przedmiocie odmowy ponownego ustalenia wysokości emerytury policyjnej, która wydana została na podstawie art. 32, ust. 1, pkt 1 oraz art. 33 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...). (decyzja: k. 14 a.s. sprawy XIII IU [...]/19)

Zgodnie z treścią art. 33, ust. 1, pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej, decyzja organu emerytalnego ustalająca prawo do zaopatrzenia emerytalnego lub wysokość świadczeń pieniężnych tytułu tego zaopatrzenia ulega uchyleniu lub zmianie na wniosek osoby zaintereso-

wanej lub z urzędu, jeżeli zostaną przedstawione nowe dowody lub ujawniono okoliczności faktyczne, które mają wpływ na prawo do zaopatrzenia emerytalnego lub wysokość świadczeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia.

Wydając zaskarżoną decyzję organ emerytalno-rentowy wskazał, że odwołujący się składając wniosek o ponowne przeliczenie emerytury nie zawarł w nim żadnych nowych dowodów lub nowych okoliczności które miałyby wpływ na wysokość świadczenia ustalonego w decyzji z dnia 4 czerwca 2017 r. o ponownym ustaleniu wysokości emerytury policyjnej na podstawie art. 15c ustawy zaopatrzeniowej. Decyzja z 4 czerwca 2017 r., w związku z jej zakwestionowaniem przez skarżącego w drodze odwołania, jest przedmiotem rozpoznania w sprawie o sygn. akt XIII 1U [...] /18 (*Odwołanie TP*), z którą została połączona sprawa niniejszą.

W zaskarżonej w decyzji z 29 marca 2019 r. organ stanął na stanowisku, że dokonując ponownego ustalenia wysokości świadczeń związany jest informacją o przebiegu służby odwołującego się uzyskaną z Instytutu Pamięci Narodowej, zaś wniosek o zaliczenie do wysługi emerytalnej okresu pełnienia służby na rzecz totalitarnego państwa w pełnym wymiarze tj. po 2,6% podstawy wymiaru za każdy rok tej służby nie został przez skarżącego poparty żadnymi nowymi dowodami mającymi wpływ na wysokość świadczenia.

W związku z powyższym, z uwagi na zakres treści zaskarżonej decyzji przedmiot oraz podstawę prawną jej wydania uznać należy, że Sąd Okręgowy w ramach rozpoznania niniejszej sprawy **winien w pierwszej kolejności weryfikacji poddać prawidłowość zastosowania przez organ emerytalno-rentowy przepisu art. 33, ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej**. Tym samym analiza zasadności żądania odwołującego się i zarzutów podniesionych w odwołaniu powinna zostać dokonana w kontekście zaistnienia przesłanek wynikających z zawartych w tym przepisie norm (**zwłaszcza pkt 1 art. 33, ust.1 ww. ustawy**), przez co kwestia konstytucyjności przepisów - które w istocie stanowią podstawę wydania decyzji z 4 lipca 2017 r., na mocy której emerytura skarżącego została obniżona na podstawie Informacji IPN o przebiegu jego służby z [...] 2017 r. - **pozostaje bez znaczenia dla możliwości rozstrzygnięcia o prawidłowości zaskarżonej decyzji**. Niewątpliwym jest bowiem, że **treść oraz wykładnia art. 33 ustawy zaopatrzeniowej nie budzi wątpliwości natury konstytucyjnej i nie stanowi zagadnienia przedstawionego Trybunałowi Konstytucyjnemu**, w ramach pytania prawnego sformułowanego w postanowieniu Sądu Okręgowego z 24 stycznia 2018 r., o sygn. akt XIII 1U 326/18.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny postanowił, jak w pkt 1 sentencji, w myśl odpowiednio zastosowanego art. 386§4 k.p.c. w zw. z art. 397§2 zd. 1 k.p.c. i na podstawie art. 397§1 k.p.c.

W kwestii zaskarżenia zarządzenia z dnia 16 lipca 2019 r. w przedmiocie połączenia sprawo sygnaturach [...] oraz [...] do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia wskazać należy, że niezależnie od przedstawionych wyżej rozważań dotyczących odrębności tych postępowań, zażalenie nie może zostać rozpoznane, gdyż od zarządzenia wydanego na podstawie art. 219 k.p.c. nie przysługuje środek zaskarżenia. Zgodnie z art. 394§1 k.p.c. (w brzmieniu obowiązującym przed dniem 7 listopada 2019 r.) zażalenie do sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienia sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie, oraz postanowienia sądu pierwszej instancji i zarządzenia przewodniczącego enumeratywnie wymienione w tym przepisie. We wskazanym katalogu nie zostało wymienione zarządzenie o połączeniu spraw wydane na podstawie art. 219 k.p.c., zatem zażala-

lenie odwołującego się, jako niedopuszczalne podlegało odrzuceniu na podstawie art. 397§2 k.p.c., w związku z art. 370, w zw. z art. 373 k.p.c.

Jedynie na marginesie, z uwagi na argumentację podnoszoną przez odwołującego się w zażaleniu wskazać należy, że **połączenie kilku odrębnych spraw do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia na podstawie art. 219 k.p.c., nie tworzy nowej, jednej sprawy. W każdej z połączonych spraw zapada osobne rozstrzygnięcie**, nawet jeżeli przybiera procesową formę jednego orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z 29 sierpnia 2017 r., sygn. I UZ 27/17). W związku z powyższym, odrzucenie zażalenia skarżącego w istocie nie wywołuje negatywnych skutków dla jego sytuacji procesowej, ocenianej w kontekście skutków, jakie skarżący chciał wywołać zaskarżając zarządzenie o połączeniu spraw.

Sam fakt połączenia spraw wszczętych w wyniku złożenia przez skarżącego odwołań od dwóch decyzji Dyrektora ZER MSWiA nie determinuje merytorycznego ich rozpoznawania jako jednej sprawy, w szczególności rozpatrywania zasadności odwołań w oparciu o te same regulacje prawne, jak również zawieszenia postępowania w obydwu sprawach na podstawie art. 177§1, pkt 3¹ k.p.c.

Jak już wskazywano wyżej, zaistnienie takiej podstawy zawieszenia postępowania mogło być rozważane **jedynie** w odniesieniu do decyzji z 4 lipca 2017 r. (TP), **nie zaś** decyzji o odmowie prawa do zaliczenia wysługi lat, tj. decyzji z 29 marca 2019 r. (OBP).

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności należało orzec jak w sentencji.

Sędziowie: Sędzia: SA Małgorzata Micorek-Wagner
                                      Sędzia: SA Agnieszka Ambroziak

Przewodnicząca: Sędzia: SA Ewa Stryczyńska, v.s. do pkt. 1 (zdanie odrębne)